

Ajuntament d'Amposta

*Amposta,
pont de la
cultura
catalana*

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació

Exposició

Organització: Ajuntament d'Amposta
Coordinació: Montse Vilanova i Ros

Catàleg

Edició: Ajuntament d'Amposta
Escrit: Santi Valdepérez
Fotografies: Guillem Barberà
Disseny: Agnès Vizcarro Falcó
Impressió: Jordi Dassoy, impressor
Dipòsit legal: T-957-2007

Inauguració: Divendres, 11 de maig de 2007, a les 20 h

Dies: De l'11 de maig al 10 de juny de 2007

Horari: Feiners, d'11 a 14 h i de 17 a 20 h

Diumenges i festius, d'11 a 14 h

Dilluns, tancat

AGUSTÍ VIZCARRO

Horitzons del Delta:

Arrossars i llapó

Un alquimista mediterrani

La banya del Trabucador és un museu d'art efímer. Sobre la sorra s'amunteguen tresors d'origen divers que l'aigua i el vent s'hanavingut a fer emergir. L'endemà, amb una altra llum, una altra mar i una altra direcció del vent, és bastant probable que ja no quedin restes de les *performances* aparegudes el matí anterior. En aquest paisatge com en cap altre del Delta de l'Ebre, la natura es revela com una sàvia col·leccionista de peces d'*arte povera*.

Vizcarro ho sap, i per això molt sovint sent la necessitat d'atansar-s'hi. "Vindre aquí és com tornar una altra vegada al principi", confessa. L'espai té el magnetisme de desfer els garbuixos que de tant en tant s'apilonen en el seu món creatiu. L'artista s'enlluerna davant del procés de "refinament inimitable" de la mar i el vent; només ells són capaços de donar unes textures úniques als elements que, arrossegats fins a les platges, queden a la intempèrie. Vizcarro li té respecte a l'aigua, i admira el seu poder regenerador. Del vent, imprevisible i devastador, en valora la seva capacitat moldejadora. Tanmateix, amb qui millor s'entèn és amb el foc. No en va, les arrels artístiques de Vizcarro cal buscar-les al taller de son iaio, que era ferrer de la Ràpita. Treballant amb el foc, Vizcarro ha après a ser pacient i a saber trobar el punt just de les coses. "Quan treballes amb el foc, el primer que aprens és que, si te'n vas, et cremes..."

Veure treballar Agustí Vizcarro al seu taller és deixar-se seduir per un món de possibilitats que ni tan sols ell controla. Sempre apareix un detall, un pensament, una intuïció, que li revela on s'ha de donar l'últim cop de mall per doblegar el ferro. La lliçó és clara: aguantar. "Si no t'escapes, les espurnes t'eviten i no t'impacten mai". Resistir, esperar per saber. Tant és així que Vizcarro va entendre que, del foc de Sant Joan, més que les flames, a ell li convenia esperar les brases. De les foguerades del seu poble, va arreplegar ja fa anys uns quants somiers socarrats que foren la base d'alguns dels seus murals més característics. En un nou procés d'aprenentatge, justament foren els somiers, els ferros moldejats aleatòriament pel foc, els fars que li van indicar la ruta dels "horitzons del delta", els viatges des de l'abstracció cap als paisatges mentals que ell atresorava de la badia dels Alfacs.

Agustí Vizcarro ha viatjat per tot el món exhibint els seus treballs de forja, les seves escultures i els seus murals, però sempre ha tornat a la casa-taller del Saliner. Amb la vocació d'obrir-se a noves cultures, ara assaja una fusió entre el seu univers creatiu i l'herència cultural del món islàmic; els seus nous murals mesclen tonalitats de capvespre tardorenc a les llacunes del Delta amb fragments de catifes berbers.

Vizcarro es lamenta tot sovint del progrés irracional, de la llevantada que potser algun dia colgarà el Trabucador per sempre més. L'artista s'entristeix pel fet d'assistir a un procés de transformació de l'entorn que creu que és poc responsable amb el medi ambient: "hi ha dies que miro cap al meu poble i no el trobo..."

Per tot plegat, podria concloure's que el viatge creatiu de Vizcarro és circular: de l'aigua al foc, amb el permís del vent, per tornar a la terra. Una terra humida, potser també efímera, de la qual agraeix poder aprendre permanentment "textures i composicions que només es troben passejant per la ribera".

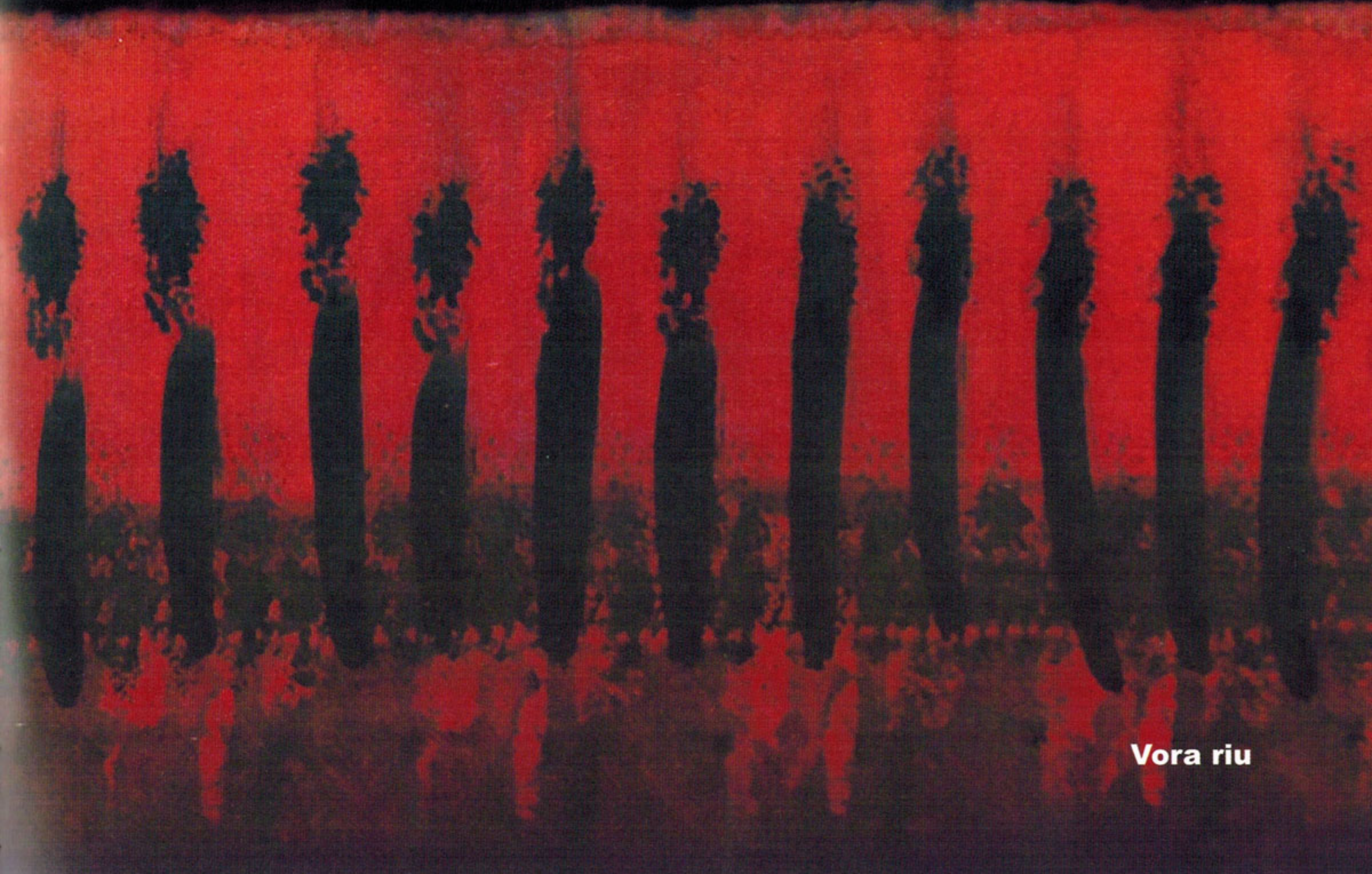
"Quan no estic aquí, tinc enyor d'esta pau i este silenci", confessa Vizcarro.

Santi Valldepérez

Vora riu

Vora riu

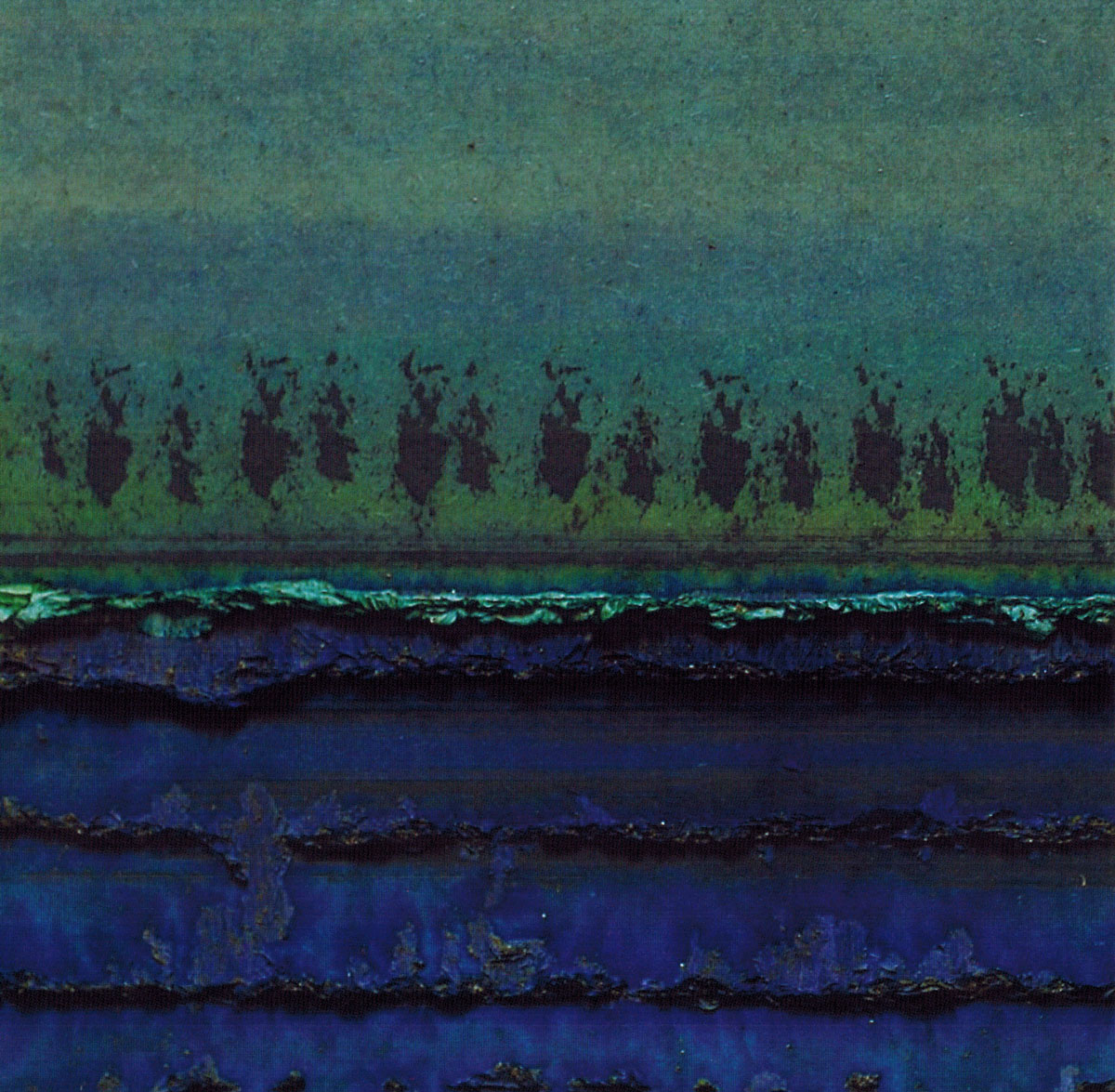

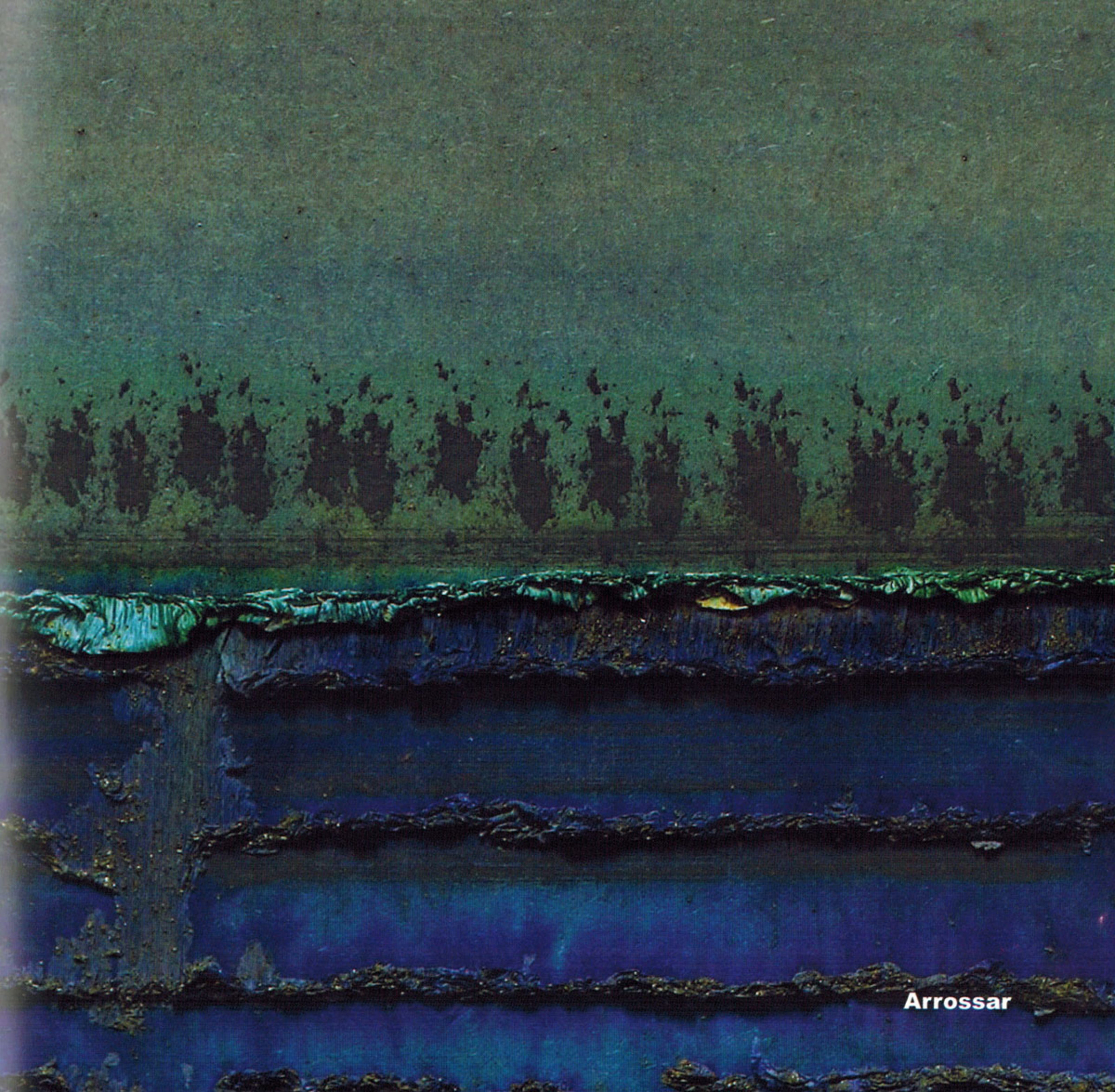

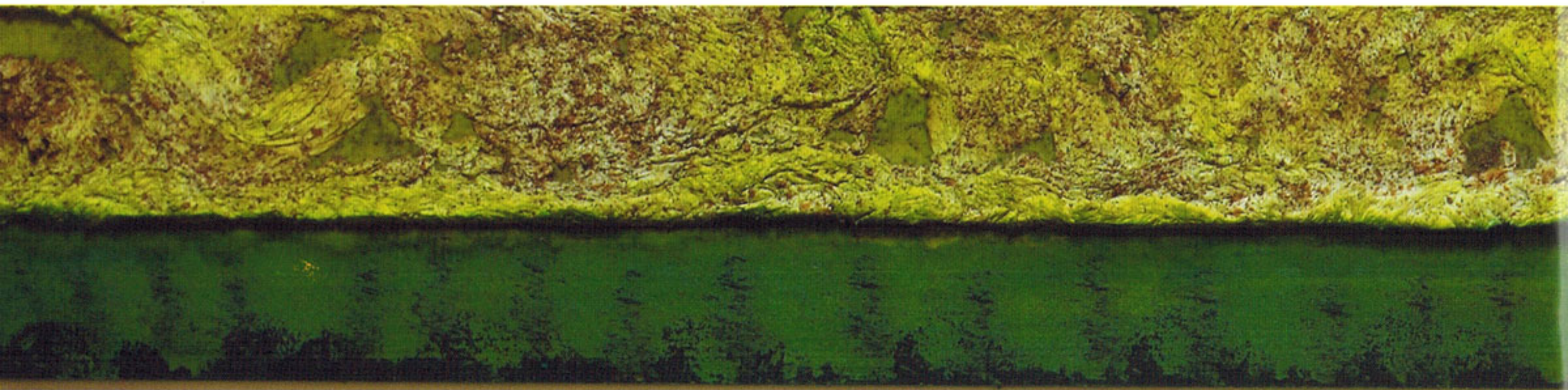
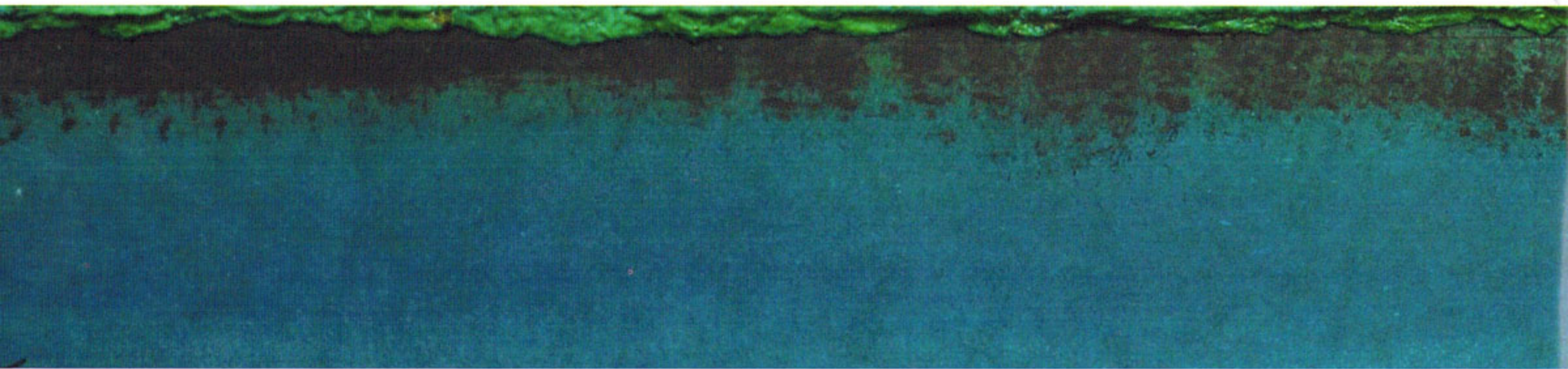

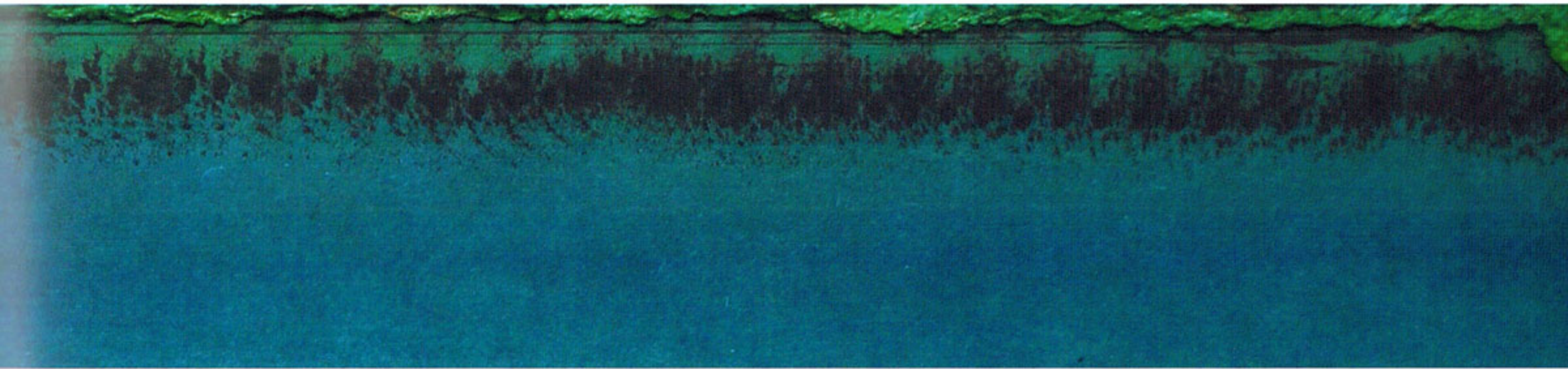

Arrossar

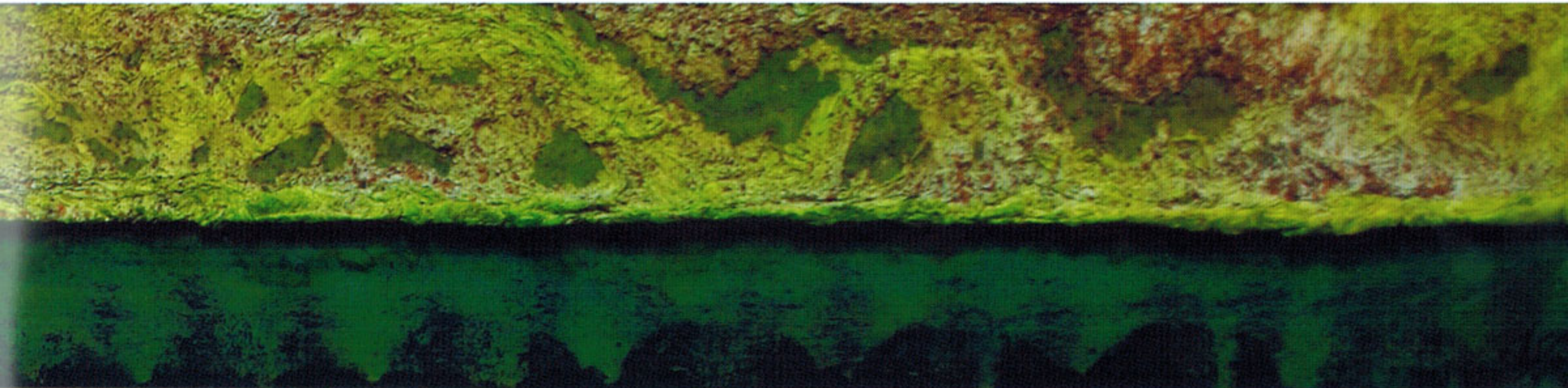

Vora riu

Arrossar i llapó

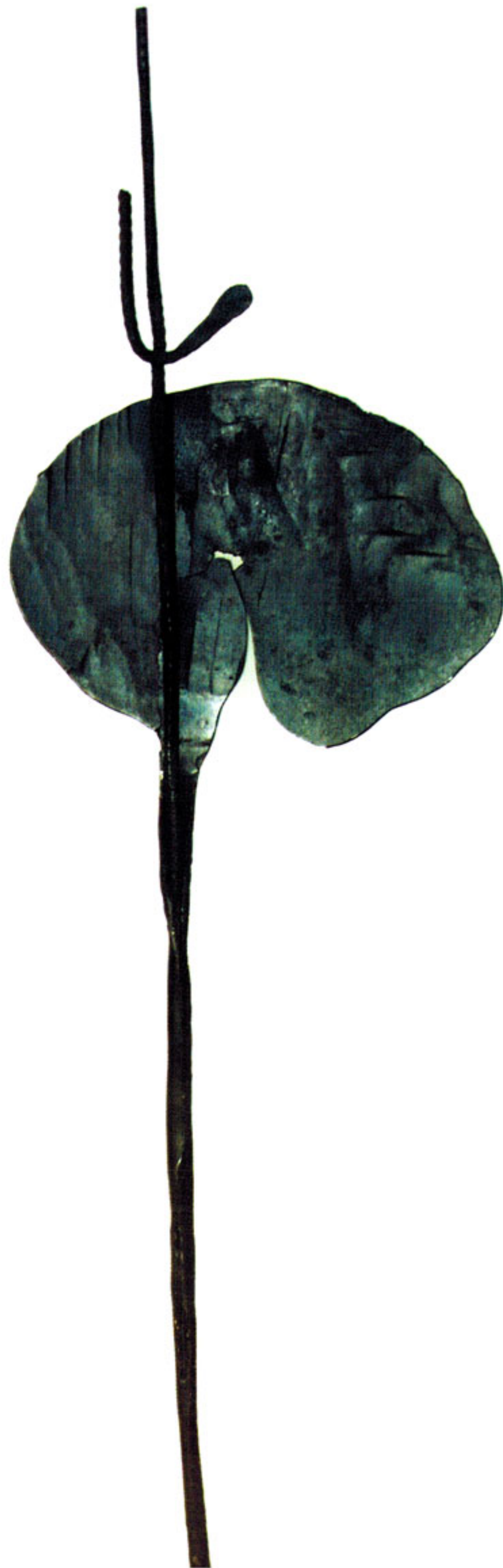

Flama

Paperina

Paperines

Ocells

AGUSTÍ VIZCARRO MATEU

Nascut a la Ràpita

PREMIS

1r Premi Provincial d'Escultura Juvenil el 1963

1r Premi Nacional de Pintura Ajuntament de Sant Carles de la Ràpita

Medalla Julio Antonio Tarragona 1976

1r Premi Nacional de Pintura Ciutat de Vinaròs 1978

OBRA EN:

Museu d'Art Contemporani de Villafamés

Museu Contemporani de Tarragona

Art and Blue jeans in Istanbul

Espace Culturel André Malraux (París)

TÈCNIQUES:

Escultura: treballa el ferro forjat, fundició en bronze, oxidables

Pintura: Collage, tècnica Mixta

ESCULTURES

Mural Ajuntament Sant Carles de la Ràpita

Escultura Montsià en la Rotonda de l'Eix de l'Ebre, Amposta

Escultura Vaixell del port, Sant Carles de la Ràpita

Mural Parroquial Sant Josep Obrer, Sant Carles de la Ràpita

Escultura Catalunya edifici plaça Urquinaona, Barcelona

Escultura Plaça de la biblioteca del Maset, Sant Carles de la Ràpita

Escultura Garba d'arròs, Poble Nou del Delta

